

Skatten från Ducker

Dan Carlsson och Kenneth Jonsson

Ur: Myntstudier 2007:3, december, s. 22-30

www.archaeology.su.se/numismatiska

Fig. 5. Mynten i skatten. Numren hänvisar till förteckningen.

att den innehåller så få mynt att den snarast är att betrakta som en samling mynt som fanns i en genomsnittlig gotlänningss ägo vid mitten av 1300-talet, d.v.s. mynt som var avsedda för daglig handel.

Myntförteckning

Sverige

Magnus Eriksson 1319-1363

- 1 Penning 1340-1354. Myntort? LL XXVII:B:17. 0,34 g. Fnr 28.
- 2 -- LL XXVII:B:17. 0,34 g. Fnr 30.

Gotland

- 3 Visby. Penning (W-brakteat) ca 1288-1440. LL XXXIV:B:2a. 0,10 g. Fnr 27
- 4 -- LL XXXIV:B:2a. 0,10 g. Fnr 27

Tyskland

- 5 Pommern/Mecklenburg. Vinkenaugen. Ej närmare bestämbar. 0,04 g. fragment. Fnr 29.

Litteratur

Jensen, J.S. 1980 – De ældste Visby guter og Ebbelnæs-fundet. *Hikuin* 11, 267-272.

LL – Lagerqvist, L.O. *Svenska mynt under vikingatid och medeltid samt gotländska mynt*. Stockholm 1970.

Moesgard, J.C. 1987 – Kirkegulvsmønter fra Gotland. *Nordisk Numismatisk Unions Medlemsblad* 1987:6, 134-141.

Molander, M. 1976 – Redskap för handel. *Uppgrävt förflutet för PK-banken i Lund*. (red.

Mårtensson, A. W.). Lund 1976.

Rasmusson, N. L. 1940 – Sterlingar och barrer som betalningsmedel på Gotland under 1200-talet. *Gotländskt arkiv* 1940.

Redin, L. 1976 – Lagmanshejdan. Ett gravfält som spegling av sociala strukturer i Skanör. *Acta archaeologica Lundensia*. Series in 4o. Steuer, H. 1987 – Der Handel der Karolinger- und Wikingerzeit. *Abhandlungen der Akademie der Wissenschaften in Göttingen. Philologisch-Historische Klasse. Dritte Folge Nr 156*.

Thordeman, B. 1932 – Myntfynden i Korsbetningens massgravar, I-II. *Fornvännen* 1932, 23-39, 65-87.

Zachrisson, T. 1999 – Kyrkolandskapet: in- och utblickar. *Västergarnsstudier* (red K. Cassel). Projekt uppdragsarkeologi. RAÄ rapport 1999:1.

Skatten från Ducker

Dan Carlsson och Kenneth Jonsson

Bakgrund

I samband med att markägaren Thage Pettersson, Ducker 1:63, Bunge socken, Gotland, bearbetade jorden i sitt trädgårdsland framkom efter en natts regn två silvermynt från vikingatid. Markägaren kontaktade de antikvariska myndigheterna och en snabbesiktning av platsen av länsantikvarie Majvor Östergren påvisade ytterligare 4 mynt i det lilla trädgårdslandet, liggande mer eller mindre löst direkt i markytan. Trädgårdslandet är beläget i kanten av en äldre, långsmal åker som idag utgörs av vall.

En genomgång av äldre kartor gav vid handen att åkern är uppodlad från äng någon gång mellan 1906 och 1935. Den var sedan i bruk relativt sporadiskt och sista gången den plöjdes upp var enligt markägaren omkring 1980. Åkern gränsar i öster mot en kanal och mot väster, där sommarstugan ligger, mot en markant kant, som i botten sannolikt hyser en klippkant.

När fyndplatsen undersöktes påträffades

Fig. 1. Thage och Ingegerd Pettersson vid fyndplatsen i Ducker.

ytterligare 63 mynt, samt sönderklippta tenar och smycken som hörde till skatten. Däremot hittades inga föremål eller några andra spår av boplatser eller kulturlager, vare sig i omedelbar närhet av mynten eller inom ett större område på åsen eller i åkern.

Mynten var tydligt koncentrerade till det lilla trädgårdslandet, och få mynt förekom utanför detta stråk, förutom att det i gräskanten påträffades en del mynt. Åkern hade tidigare gått lite längre upp längs kanten än vad trädgårdslandet markerade. Den ringa spridningen av mynten indikerar att skatten sannolikt inte varit upplöjd särskilt länge. Man kunde notera att de låg utspridda i åkerns längdriktning, dvs i den riktning som åkern plöjts, på en sträcka av totalt ca 13 meter. Bredden på spridningen var ca 3 meter. Det är uppenbart att skatten inte direkt skall kopplas till en gård eller ett hus i dess omedelbara

närhet.

För att få ett grepp om skattens placering i det dåtida landskapet har en detaljerad genomgång och analys av fornlämningsregistret, uppgifter ur arkiven och en kartstudie genomförts. Syftet med denna genomgång har varit att sätta in skatten i dess rumsliga sammanhang och få ett grepp om frågan om kontinuitet och förändring i landskapet runt Hultungs gård, dit skatten bör räknas.

Hultungs gård är en kustanknuten gård, belägen längst in i en dalgång, omgiven av skogsmarker på båda sidor. Centralt i dalen löper en idag kanaliserad å, som mynnar i Östersjön söder om gården. Själva gården Hultungs är belägen på en markant ås i norra delen av dalgången, på en tydlig höjd (noteras bör här att namnet på gården på den ekonomiska kartan inte står vid denna ursprungliga part utan vid den i söder belägna

parten, utflyttad 1845). Gården ligger tämligen isolerat i bygden och fornlämningar och lösfynd i närhet av gården skall sannolikt knytas till just historien om Hultungs.

De registrerade fornlämningarna i närområdet till Hultungs gård är relativt få. Det kan noteras att inga gravar eller gravfält finns i direkt anslutning till gården, de närmaste återfinns ca 1 km öster ut. Den nya skatten påträffades i kanten av en åker, sedan 1980-talet tagen ur bruk. En fosfatkartering av åkern gav inga som helst spår av förhöjda värden. Inga värden var över 30°, vilket får ses som en naturlig halt i åkermark. Det kan med andra ord fastslås, något som redan framgick av den arkeologiska undersökningen av skattplatsen, att skatten inte har legat på, eller vid en gårdsplats

Väger man samman resultaten av studierna kan man konstatera att gården Hultungs har funnits i området västerut från skatten sedan i alla fall den yngre järnåldern. Det finns även antydning om att det har funnits en gård från den äldre järnåldern centralt i ängsmarkerna, vilken försvunnit i samband med uppodlingen av ängen. Bebyggelsen under den yngre järnåldern låg strax söder om läget för gården under medeltiden. Det finns uppgifter om att det på gårdsplatsen har hittats en silverskatt som skingrats.

Den nya skatten öster om gården, i kanten av en ås, kan inte sättas i samband med någon bebyggelse på platsen, utan har

placerats här av något annat skäl. Någon form av markering eller behållare kunde inte konstateras i samband med den arkeologiska undersökningen.

Bebyggelsen till gården Hultungs flyttas ca 100 meter mot norr under loppet av den tidiga medeltiden, och här byggs ett stenhus, vars ruiner än idag kan skönjas i landskapet. Denna byggnad är i bruk till slutet av 1800-talet, då den överges. Under tidig medeltid delas gården och en gård etableras nere i ängen och går under namnet Nederhultungs, eller i vissa fall, Lilla Hultungs (Ödegårdslistan). Denna gård ödeläggs av allt att döma under sen medeltid och marken tillfaller Änge gård.

Under loppet av 1700-talet och 1800-talet klyvs gården Hultungs i parter, varav den södra gården etableras 1845, som en utflyttning från ursprungsparten.

Hultungs gård är ett utmärkt exempel på den gotländska gårdens långa kontinuitet, där bebyggelsen flyttas under hand till högre lägen och oftast lite längre ut från de centralt belägna ängs- och åkermarkerna.

Skatten

Skatten består av 69 mynt (preliminära bestämningar i listan) varav alla utom ett halvt fragment är hela mynt. Några av mynten är perforerade. Vidare ingår ett hopviktt fragment av en smyckebrakteat (3,57 g) samt fyra hopvirade tenar (30,25 g) och en hopböjd ten (5,12 g). Skattens samlade vikt är 142,37 g. Det gör den till en av de mindre skatterna som hittats på Gotland. En normalstor skatt innehåller ett par hundra mynt. Skattens slutmynt är 1017 (skandinavisk efterprägling av Knut, Quatrefoil typ präglad ca 1017-1023). Som kommer att framgå nedan finns det anledning att tro att några mynt präglats efter detta datum och en tänkbar depositionstid ligger i början 1020-talet.

Fördelningen på präglingsområden framgår av tab. 1.

Myntimporten österifrån av islamiska och volgabulgariska mynt minskade kraftigt

<i>Område</i>	<i>Slutmynt</i>	<i>Antal</i>
Islamisk	940/1	1
Volgabulgar	ca 935	1
Tyska	1002	20
Engelska	1009	39
Irländsk	997	1
Skandinaver	1017	2
Svenska	1003	5
<i>Totalt</i>	<i>1017</i>	<i>69</i>

Tab. 1. Myntens fördelning på präglingsområden.

Fig. 2. England. Edward Martyren. Normal Small Cross. Winchester; Eatstan.

Fig. 3. Æthelred II. Benediction Hand/Crux hybrid. Barnstaple, Byrhsige.

efter 953/4, men i minskande antal finns de i skatter även under de följande decennierna. De tyska mynten var i princip i majoritet efter att myntimporten från Västeuropa tog fart på 990-talet och deras andel ökade kontinuerligt och markant efter att importen av engelska mynt föll kraftigt vid mitten av 1000-talet. Med 29% är de tyska myntens andel av skatten extremt låg, medan andelen för de engelska, skandinaviska och svenska är påfallande hög.

Den kronologiska fördelningen kan bäst studeras med hjälp av de engelska mynten där varje typ under denna tid präglades i ca sex år (tab. 2). Tyngdpunkten ligger, vilket är normalt för gotländska skatter på perioden 991-1003. Slutfasen är sämre representerad och mynt från Cnut 1018-1035 saknas helt. Last Small Cross medelvik 1,35 g. Skattens två yngsta mynt är skandinaviska (nr 63-64).

Edward Martyren

Normal Small Cross	973-975	1
--------------------	---------	---

Æthelred II

Crux	991-997	12
Long Cross	997-1003	17
Helmet	1003-1009	2
Last Small Cross	1009-1017	7

Den avvikande kronologiska fördelning kan sannolikt kopplas till det faktum att det under perioden ca 1005-1015 finns få skatfynd. Det i sin tur kan sannolikt förklaras av att det var under denna tid som härjningarna i England var som mest intensiv och flottor med krigare på väg till och från England gjorde haven

osäkra även för handelsmännen. De skatter som är kända från denna tid har därför i flera fall (Barshage, Othem sn; Sälle, Fröjel sn) en ovanligt hög andel skandinaviska och svenska mynt eftersom Östersjön var lugnare än Nordsjön. Uppenbarligen var myntningen i Sigtuna också begränsad under en del av detta skede eftersom dessa skatter ofta innehåller mynt som inte påträffas i senare skatter vilket hade varit naturligt.

Trots skattens ringa storlek är ett flertal av mynten unika eller mycket ovanliga. Det äldsta engelska myntet (fig. 2), Edward Martyren 975-978, Normal Small Cross, Winchester, myntmästare Eatstan (normaliserat Eadstan), var tidigare bara känt i två ex. (KMK - skatt från Hallsarve, När sn, Gotland samt British Museum - fragment från skatt i Chester 1914) (Jonsson 1987, 56). Både åt- och fransidesstamparna är nya. Æthelred II, Crux/Benediction Hand hybrider är sammanlagt bara kända i 24 ex. Hybrider, där man kombinerar åt- och fransidor från två olika typer, är generellt sett mycket ovanliga i den engelska myntningen (Jonsson-van der Meer 1990, 120-122). För denna hybrid är Barnstaple, Byrhsige (normaliserat Beorhtsige) som finns i Ducker (fig. 3) den vanligaste kombinationen

Fig. 4. Æthelred II. Last Small Cross. Stamford, Eadwine. Ås kl 10 på fransidan.

Fig. 5. *Æthelred II. Last Small Cross. Dover, Æthelwine.*

myntort-myntmästare och tidigare känd i sju ex. Æthelred II, Last Small Cross, Stamford, Eadwine (fig. 4) har en redan på myntverket avsiktligt ingraverad ås i frånsidans inskrift. Det är ett fenomen som nyligen har analyserats i en artikel (Eaglen-Grayburn 2001). Där förtecknas de ex. som har noterats. Den kombination myntort/myntmästare som finns i Ducker var inte känd tidigare. Ett ex. av samma typ i Ducker har präglats för myntmästaren Æthelwine i en myntort som anges som DOVWÆ (fig. 5), vilket skulle kunna tolkas som en variant av DOFERAN/DOVERAN (Dover). Myntet ärpräglat med stampar av London-stil (Dolley 1958, 13) och Dover skulle därför också passa bra. Problemet är att Æthelwine inte tidigare är känd som myntmästare vid denna tid i Dover. Identifieringen av myntorten är därför inte helt säker. Alternativet är att det är fråga om en tidigare okänd myntort. Möjligen kan en stampkoppling lösa problemet i framtiden.

Bland de skandinaviska/svenska mynten finns flera ovanliga ex. av efterpräglingar av engelska typer. Två stampidentiska ex. som är en hybrid av frånsidorna från Æthelred II:s Small Cross resp. Helmet typer kan genom stil och stampkopplingar föras till Olof

Skötkonungs Sigtunamyntning (fig. 6). Denna hybrid var tidigare bara känd i ett ex. i Kungl. Myntkabinettet, Stockholm.

Ett ex. (fig. 7) kopierar typer från Æthelred II (åtsida - Long Cross; frånsida - Agnus Dei). Denna kombination har tidigare bara varit känd i ett ex. i ett polskt fynd (Olesnica) och varken åt- eller frånsida kopplar till andra stampar. Det nya exemplaret är bättrepräglat och gör att början av frånsidans inskrift nu kan läsas så att inskriften i sin helhet återger samma bokstäver som återfinns på två andra stampar (Malmer 1997, 1656-1657). I två artiklar har Brita Malmer bl.a. behandlat en grupp där dessa stampar ingår. I en första artikel (Malmer 1989) fördes gruppen till Sigtunamyntningen. I en andra artikel (Malmer 1999) fördes de, bl.a. med stöd av en viktanalys, till myntningen i Lund under Knut den Store. I gruppen ingår mynt som kopierar Knuts engelska Pointed Helmet typ (ca 1023-1029), d.v.s. exemplaret i Ducker bör ha präglats relativt kort tid före eller efter 1023. I den senare danska myntningen förekommer Agnus Dei typen vid ett flertal tillfällen (t.ex. Hardeknot, Hbg 4-6; Magnus, Hbg 15-16; Sven Estridsen, Hbg 16-18).

Att det är de två skandinaviska mynten som är yngst i skatten samt att de tyska mynten är så få tyder på att mynten inte har förvärvats på ett slumpmässigt sätt utan snarare på att sammansättningen (åtminstone delvis) beror på ett medvetet urval. En annan skatt där ett medvetet urval har gjorts är Botarve, Väte sn, Gotland, tpq 1059 där de engelska mynten utgör 78% och de tyska mynten extremt låga 4%. Eftersom de tyska mynten

Fig. 6. *Olof Skötkonung 994-1022. Sigtuna. Small Cross/Helmet typ.*

Fig. 7. *Skandinavien (Lund?). Efterprägling av Æthelred II Long Cross/Agnus Dei typ.*

Kalifatet

		ABBASID		
		al-Muttaqi		
1	940/1	Madinat al-Salam	329	2.79

Volgabulgarer

		(Mikail b. Jafar)		
2	(ca 935)	(Bulgar)	Rispling K 101, 61/R40. “al-Muktafi, Ismaʿil b. Ahmad, al-Shash”. Rispling 1990, fig. 3:12 (samma stampar)	2.80

Tyska Riket

NIEDERLOTHRINGEN

Köln

3	Kg Otto III	983-996	Häv. 34	1.76
4	do.		do.	1.71
5	do.		do.	1.68
6	do.		do.	1.67
7	do.		do.	1.63
8	do.		do.	1.53
9	do.		do.	1.44
10	do.		do.	1.43
11	do.		do.	1.29
12	do.		do.	1.20
13	do.		do.	1.12
14	Kg Heinrich II	1002-1014	Häv. 137	1.34
15	do.		Häv. 140	1.18

SACHSEN

Dortmund

16	Kr Otto III	996-1002	Dbg 744	1.32
----	-------------	----------	---------	------

Soest

17	Kölnefterprägling (Otto II/III)	(1000-1040)	Häv. 849	1.35
----	------------------------------------	-------------	----------	------

(Goslar)

18	Otto-Adelheid-Pfennig	(991-1040)	Hz III/IV	1.58
19			Hz IV, 5g	1.59

FRANKEN

Würzburg

20	B Heinrich I	996-1018	Dbg 856. Tasakis 1992, typ 3	1.11
----	--------------	----------	------------------------------	------

Mainz

21	Kr Otto II/III	973-1002	Dbg 778/779	1.22
----	----------------	----------	-------------	------

BAYERN

Regensburg

22	Kg Heinrich II	1002-1014	Dbg 1074i. Hahn 27j1	1.48
----	----------------	-----------	----------------------	------

England

EDWARD MARTYREN 975-978

Normal Small Cross

23	Winchester	Eadstan	Eatstan	Hd –	1.54
----	------------	---------	---------	------	------

ÆTHELRED II 978-1016

Crux/Benediction Hand hybrid

24	Barnstaple	Beorhtsige	Byrhsige	Hd 27	1.64
----	------------	------------	----------	-------	------

Crux

25	Bath	Æthelsige		Hd 49	1.68
26	Canterbury	Leofstan		Hd 219	1.59
27	Exeter	Beorhtstan	Byrhtstan	Hd 490	1.57
28		Luda		Hd 571	1.44
29	London	Æthelwine		Hd 2192	1.63
30		Deorsige		Hd 2300	1.39
31		Eadweald	Eadwold	Hd 2424	1.40
32	Oxford	Æthelmær		Hd 3223	1.66
33	Shrewsbury	Brungar		Hd 3365	1.66
34	Totnes	Ælfstan		Hd 3832-3833	1.30
35	Winchester	Godwine		Hd 4237-4238	1.63

Long Cross

36	Exeter	Beorhtic	Byrhtic	Hd 492	1.24
37		Dunstan		Hd 508	1.38
38	Gloucester	Leofsige		Hd 1125	1.82
39	Ilchester	Goda	God	Hd 1027	1.70
40	Lewes	Herebeorht	Herebyrht	Hd 1424	1.66
41		do.		Hd 1425	1.46
42	London	Asulfr	Osulf	Hd 2887-2888	1.62
43	Leofnoth			Hd 2672	1.61
44		Leofstan		Hd 2721-2722	1.64
45		do.		do.	1.53
46		Leofwine	Leofwne	Hd 2762 var. LEOFWNE, a. ir. 111	1.69
47	Northampton	Mani/Manna	Manei	Hd –	1.47
48	Shrewsbury	Brungar		Hd 3366	1.74
49	Stamford	Svartgeirr	Swertgar	Hd 3560	1.54
50	Winchester	Leofweald	Leofwold	Hd 4281	1.43
51	Worcester	Æthelmær		Hd 3965	1.90
52	York	Sumarlithr	Sumerlit	Hd 890-891	1.66

Helmet

53	Gloucester	Leofsige		Hd 1126	1.44
----	------------	----------	--	---------	------

54	London	Godric	H 2590	1.43
Last Small Cross				
55	Chester	Gunnleifr	Igunleof Hd 1528	1.66
56		Leofwine	Hd 1539	1.26
57	Dover?	Æthelwine	Æthelvine Hd –, DOVWÆ	1.26
58	Norwich	Ælfric	Hd 3095, var. o3	1.31
59	Stamford	Eadwine	Hd 3462. Bula (BNJ 2000)	1.10
60	Thetford	Eadwine	Edwine Hd 3730	1.18
61	York	Authgrimr	Outhgrim Hd 851, var. e5	1.72

Irland

SIHTRIC 993/4-1042

Long Cross				
62	Dublin	Farman	Færemin H31 var. b27	1.15

Skandinavien

Efterpräglingsar av engelska typer

63	Long Cross/Agnus Dei	Förvirrad	Malmer 9. 908.1655	1.46
64	Long Cross/Quatrefoil	Förvirrad	Malmer 9.334.1968. Fragment	0.56

Sverige

OLOF SKÖTKONUNG 994-1022

Sigtuna

65	Crux	Godwine	Malmer 4.17.55	2.21
66	Long Cross	Nhtinc	Malmer 4.105.1164	1.96
67		Förvirrad	Malmer 4.264.650	1.41
68	Small/Helmet	Förvirrad	Malmer 4.551.810	1.96
69			do.	1.69

är genomgående dåligt präglade medan de engelska är välpräglade är det i detta fall helt klart att man bara behållit de som var välpräglade.

Trots att skatten från Ducker är liten är innehållet spännande och ger nya upplysningar om myntcirkulationen under vikingatiden.

Litteratur

Dbg – H. Dannenberg, *Die deutschen Münzen der sächsischen und fränkischen Kaiserzeit*. I-IV. Berlin 1876-1904.

Dolley, R.H.M. 1958 – *Some reflections on Hildebrand type A of Æthelræd II*. Antikvariskt Arkiv 9. Stockholm 1958.

Eaglen, R.J. - Grayburn, R. 2001 – Gouged reverse dies in the Quatrefoil issue of Cnut. *British Numismatic Journal* 2000, 12-37 (tryckt 2001)..

Hahn – W. Hahn, *Moneta Radasponensis, Bayerns Münzprägung im 9., 10. und 11. Jahrhundert*. Braunschweig, 1976.

Hbg – P. Hauberg, *Myntforhold og udmyntninger i Danmark indtil 1146*. København

1900.

Hd – B.E. Hildebrand, *Anglosachsiska mynt i Svenska Kongl. Myntkabinettet, funna i Sveriges jord*. Stockholm 1881.

HZ – V. Hatz, Zur Frage der Otto-Adelheid-Pfennige. Versuch einer Systematisierung auf Grund des schwedischen Fundmaterials. *Commentationes de nummis saeculorum IX-XI in Suecia repertis* I, 1961 (Stockholm). 105-44.

Häv. – W. Hävernicks, *Die Münzen von Köln. Die Münzen und Medaillen von Köln*, I. Köln, 1935.

Jonsson K. 1987 – *Viking-Age hoards and late Anglo-Saxon coins*. Stockholm 1987.

Jonsson, K. - van der Meer, G. 1990 – Mints and moneyers c. 973-1066. *Studies in late Anglo-Saxon coinage. In memory of B.E. Hildebrand* (red. K. Jonsson). Numismatiska Meddelanden XXXV, 47-136.

Malmer, B. 1989 – A note on the coinage of Sigtuna, at the time of Anund Jakob. *LLt. Festschrift till Lars O. Lagerqvist* (red. U. Ehrensverd et al.). Numismatiska Meddelanden XXXVII, 259-262.

Malmer, B. 1999 – Sigtuna eller Lund? Om egendomliga stampkopplingar och oväntade fyndplatser. *Samlad glädje* (red. K. Holmberg - H. Nilsson). Uppsala 1999.

Rispling, G. 1990 – The Volga Bulgar imitative coinage of al-Amir Yaltawar ('Barman') and Mikail b. Jafar. *Sigtuna papers. Proceedings of the Sigtuna symposium on Viking-Age coinage 1-4 June 1989* (red. K. Jonsson - B. Malmer). *Commentationes de nummis saeculorum IX-XI in Suecia repertis*. Nova Series 6., 275-282.

Malmer 1997 – B. Malmer, *The Anglo-Scandinavian Coinage c. 995-1020*. *Commentationes de nummis saeculorum IX-XI in Suecia repertis*, Nova series 9, 1997.

Malmer 1989 – B. Malmer, *The Sigtuna Coinage c. 995-1005*. *Commentationes de nummis saeculorum IX-XI in Suecia repertis*, Nova series NS 4, 1989.

Rispling - G. Rispling. Stampnummer i

opublicerad stampkatalog över islamiska mynt.

Tsakis 1992 – T. Tsakis, *Myntningen i Würzburg och Bamberg under sen vikingatid, En analys baserad på det svenska myntmaterialet*. Seminarieuppsats i arkeologi, Stockholms universitet 1992.

Ett vikingatida grundläggningsoffer påträffat i Hjulsta, Stockholm

Frédéric Elfver

Den 19-20 november anlätades jag av företaget Arkeologikonsult AB för metalldetektor-avsökning vid Hjulsta bytomt och gravfält (Akalla 1:4, Spånga sn, Uppland - rapporten kommer att finnas tillgänglig på Arkeologikonsults hemsida). Anledningen var den att man veckan innan, den 15 november närmare bestämt, påträffat en mindre vikingatida silverdepå i samband med arkeologisk undersökning i Hjulsta. Depån påträffades på bytomten.

Platsen för depåfyndet undersöktes därefter med hjälp av metalldetektor, men inget ytterligare metallmaterial med koppling till depån kunde påträffas.

Det påträffade materialet utgörs av silverföremål (vikt exkl. silvertråden: 5,78 gram) enligt nedanstående förteckning. Myntmaterialet återges i denna artikel (foto: K. Jonsson).

Tyska Riket

OBESTÄMDA

Myntort?

1 Myntherre?	1.11
2 do.	1.24